

Bekræftelsen skal ske elektronisk. Det tidsmæssige krav må især under hensyn til den anvendte teknologi og de tekniske muligheder, tjenesteyderen stiller til rådighed, fortolkes som en ganske kort tidsperiode.

Efter direktivets betragtning 34 skal en særskilt ordrebekræftelse dog ikke fremsendes, hvis tjenesteyderen straks efter ordreafgivelsen leverer den bestilte tjenesteydelse elektronisk.

Den elektroniske ordrebekræftelse er ikke afgørende for, hvornår der er indgået en aftale. Kerneområdet for §§ 10-12 er at sikre ordremodtager mod afgivelse af en bestilling, der ikke svarer til det ønskede og ikke at fastlægge, hvornår der er indgået en aftale.

Til stk. 2

Den foreslåede bestemmelse, der svarer til direktivets artikel 11, stk. 1, andet led, fastlægger, hvornår en ordre og ordrebekræftelse elektronisk anses for modtaget. Modtagelse af ordre og ordrebekræftelse anses for modtaget, når parterne, som de er adresseret til, har adgang til meddelelserne. Det afgørende er derfor ikke, hvornår der foreligger kendskab til meddelelserne, men hvornår adressaterne rent faktisk har haft mulighed for at gøre sig bekendt med deres indhold via deres elektroniske postkasse. En e-post med tilhørende fil, som af tekniske årsager eller på grund af teknisk nedbrud ikke kan åbnes af modtageren, kan næppe anses for modtaget i direktivets forstand, da modtageren ikke har adgang til at gøre sig bekendt med denne. Ligeledes vil en e-post, som ikke kan åbnes, fordi internetudbyderen har lukket adgangen til den elektroniske postkasse, heller ikke kunne anses for modtaget i direktivets forstand.

Til § 13

I overensstemmelse med direktivet foreslås, at lovforslagets § 10, § 11, stk. 1, og § 12, stk. 1, ikke finder anvendelse på kontrakter, der udelukkende indgås ved udveksling af elektronisk post eller lignende individuel kommunikation. Med lignende individuel kommunikation tænkes bl.a. på SMS-beskeder. Lovforslagets § 13, stk. 1, gælder både for køb af varer og tjenesteydelser. Bestemmelsen finder anvendelse på handel mellem to erhvervsdrivende og handel mellem en erhvervsdrivende og en forbruger.

Lovforslagets §§ 10-12 er møntet på det særlige medie og den særlige teknik, som anvendes, når der indgås aftaler via internetsider. Internetsider er en facilitet, der er indrettet og stillet til rådighed af tjenesteyderen på dennes præmisser. De nævnte bestemmelser er derfor beregnet til at sikre gennemsigtighed og undgå fejl i relation til selve ordreafgivelsen.

Bestemmelsens undtagelser for kontrakter, der alene indgås via elektronisk post, er baseret på, at det i den situation ofte er tjenestemodtageren, der vælger den pågældende kommunikationsform. Bestemmelsen forudsætter således, at kommunikationen ikke tager direkte udgangspunkt i en internetside, som f.eks. at et klik på et link aktiverer tjenestemodtagerens postsystem. I modsætning til kommunikation via en internetside giver e-mail korrespondance som udgangspunkt ikke mulighed for anvendelse af forskellige tekniske hjælpeværktøjer til fejlsøgning, inden indgåelsen af en ordre.

Det fremgår af lovteksten, at bestemmelsen alene omfatter kontrakter, der indgås *udelukkende* ved udveksling af elektronisk post. Hvis tjenesteyderens elektroniske post indeholder aktivt indhold, herunder aktive links, således at formen for korrespondancen må ligestilles med kommunikation via en hjemmeside, er kontrakten ikke omfattet af undtagelserne i § 13.

Reglerne i forslaget § 11, stk. 2, om at tjenesteyderen skal stille kontraktbetingelser m.v. til rådighed for tjenestemodtageren, og § 12, stk. 2, om hvornår en ordre skal anses for modtaget, gælder derimod også for elektronisk post og anden individuel kommunikation.

Efter lovforslagets stk. 2 kan oplysningskrav m.v. i § 10, § 11, stk. 1, og § 12, fraviges ved aftale, når begge parter er erhvervsdrivende.

Til § 14-16

Lovforslagets §§ 14-16 indeholder regler om, i hvilke tilfælde en formidler af informationssamfundstjenester er *fri for ansvar*, herunder for medvirkensansvar, for den transmitterede eller oplagrede information.

Lovforslaget regulerer ikke spørgsmålet om, i hvilke tilfælde en formidler er ansvarlig, hvis betingelserne for ansvarsfrihed i §§ 14-16 ikke er opfyldt. Er betingelserne for ansvarsfrihed ikke opfyldt, kan formidleren gøres ansvarlig, hvis betingelserne for ansvar i dansk ret i øvrigt er opfyldt.

Med bestemmelserne i §§ 14-16 sigtes der dels til ansvarsfrihed for den lagring af information, der sker i forbindelse med aktiviteter, der er omfattet af bestemmelserne, dels til ansvarsfrihed for *indholdet* af den information, der transmitteres og/eller oplagres. Reglerne omfatter ansvarsfrihed i relation til både *strafansvar* og *erstatningsansvar*.

Derimod omfatter ansvarsfrihedsreglerne ikke de foreløbige retsmidler, der kan anvendes for at forhindre eller bringe en retsstridig adfærd til ophør eller for at efterforske eller undersøge, om en sådan adfærd har